

Козельщинські ВІСТІ

Громадсько-політична газета

№22 (10446) П'ятниця, 2 червня 2017 року

www.kozvisti.com.ua

• КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ПРИЙШЛО ЛІТО — ВСЕ РОЗМАЇТО...

Україна, Молдова і Грузія мають намір створити спільний центр зв'язків з ЄС. Рада ввела поняття «національних видів спорту» і зарахувала до таких бойовий гопак. Уже надрукована банкнота номіналом 1000 гривень. Vodafone запустив в Україні свою платіжну систему. Через загрозу прориву дамби в РФ евакуюють понад 60 тисяч жителів. У Польщі відзначатимуть «день пам'яті жертв геноциду ОУН-УПА».

Перші дні літа змушують нас думати не лише про городи і пов'язані з ними домашні клопоти. Більшість збирається втілити у життя нереалізовані раніше плани: здійснити ремонт у власному будинку; налагодити комунікації там, де їх немає; врешті-решт, підготуватися до наступного опалювального сезону, утеплити своє житло.

Як я дізналася, Ощадбанк та Укргазбанк фактично припинили прийом заявок за програмами «Ощадний дім» і «Тепла Оселя» через вичерпані бюджетні кошти на компенсацію. Для поновлення «теплих» кредитів необхідно внести зміни у Державний бюджет України, для чого потрібно щонайменше, кілька місяців. Альтернатива — програма IQ energy за рахунок коштів Європейського банку реконструкції та розвитку. Приватбанк також на даний час продовжує кредитування, проте перелік компаній-партнерів обмежений. До слова, цього місяця документи на відшкодування «теплих» кредитів подали до місцевого відділення «Приватбанку» п'ятеро мешканців нашого району.

Окрім сезону ремонтів, розпочинається ще й гаряча пора відпусток. Для когось вона тісно пов'язана з планами, переліченими вище. Хтось зовсім скоро може скористатися всіма приладами безвізу з Європою. Хтось запланував відпочинок в Україні; у нас предостатньо чарівних і унікальних місць, які варто відвідати. Комуś наймилогі краєвиди Псла, які теж радують око і зцілюють душу. Та який би вид відпочинку ви не вибрали, раджу літо розпочати з відвідин Шар-гори. Тим більше що завтра тут розгорнеться яскраве і видовищне дійство обласного козацького свята.

За свою більш ніж 20-річну історію воно відчутно змінилося. Спочатку це були виставки народних виробів, концерт, театралізований «бій козаків із турками» і, м'яко кажучи, пікніки на свіжому повітрі під звуки музики. Іноді складалося враження, що людей запросили на гуляння, але не знали, що ж їм такого «козацького» запропонувати. З часом свято почало наповнюватися належним, справжнім змістом і ставало дійсно козацьким і дійсно обласним, бо запрошували на Шар-гору і майстрів козацького бойового мистецтва та козацьких забав, і кінні вистави, і умільців козацьких ремесел з усієї Полтавщини. До облаштування території дійства долучилися місцеві козаки, на Шар-горі з'явилися перші дерев'яні споруди в історичному стилі. Останні роки позначилися небувалою масовістю нашого козацького свята, відвідати його стало на Полтавщині престижним, сюди їдуть навіть із сусідніх областей. **Про дійових осіб обласного козацького свята на Шар-горі, а також про деякі історичні паралелі читайте у нашому спеціальному «Шар-гора: персоналії й персонажі, споруди і видовища» (4, 7 сторінки).**

І обов'язково розпочніть своє літо саме з персональної участі у козацькому святі — тоді всі ваші заплановані на літо справи неодмінно матимуть успіх. Упевнена, що Шар-гора принесе удачу!

Усім — відпусток, хто яких потребує: продуктивних і успішних чи веселих і яскравих. А головне — мирного неба і лагідного сонечка над головою. Зустрінемося у наступному номері. Не перемикайтеся!

Надія ЛИТВИН

• 6 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

ЦІ ГАЗЕТЯРСЬКІ СТЕЖКИ-ДОРИЖКИ...

І чого тільки не набачишся, було, та не наслушаєшся за багатолітню журналістську практику — і доброго, й лихого! А скільки приколів та анекдотичних ситуацій трапилося — не злічити. Щоправда, враховуючи те, що лівова частка моєї довгої журналістської дороги випала на так званий «застійний» період і сумнозвісну горбачовську «перестройку», то деякі з цих комічних ситуацій видадуться не зовсім зрозумілими, навіть фантастичними.

Ну, як, скажіть на милість, може відати сучасний 18-20-літній юнак чи дівчина, що в 70-80-і роки минулого століття був украй поганий телефонний зв'язок, через що траплялися ті ж самі анекдотичні казуси, у тім числі й на сторінках газети? А окозамилювання для «справної цифри» у виробничих показниках, створення штучних орденосців і Героїв праці «за рознарядкою» партійних органів? Чимало траплялося приколів і на партійно-господарчих заходах, де ми, журналісти, постійно були присутні.

Децо із описаних мною казусів і смішних історій може бути актуальним і нині, а децо — застаріло у вік суцільної комп'ютеризації, новітніх технологій та інформаційного перенасичення. Але ж — що було, то було. Із пісні, так би мовити, слів не викинеш.

Насамкінець вітаю своїх колег — журналістів району, позаштатних кореспондентів, друзів газети «Козельщинські вісті» з прекрасним святом — Днем журналіста. Здоров'я усім вам, довгих років творчого життя, благополуччя і обов'язково — гострого пера.

Вам же, шановні читачі, — ціла пригорща смішних історій, представлених на улюбленій сторінці «Веселий вареник». Веселого сміху та гарного настрою!

З повагою до вас усіх — Костянтин ТАРАНЕНКО, голова районної первинної організації Національної Спілки журналістів України

читайте на сторінках 2-3

• ПРИЗОВ-2017

Цієї весни з Козельщинського району на строкову службу відправили 12 юнаків

За словами військового комісара Козельщинського РВК майора Юрія Кушка, призовна кампанія пройшла на високому рівні, завдання з кількості призовників у районі виконані повністю.

Минулого тижня проводити в армію Віталія Сьубаєва із Василівки — останнього призовника з району — прийшли батько, мати, молодший брат і родичі. Під час інструктажу військовий комісар заспокоїв рідних майбутнього солдата, нагадавши їм про те, що строковиків до виконання бойових завдань у зоні проведення АТО не залучають, і подякував батькам за виховання сина.

Настрій у 21-річного призовника був бойовий, адже на військову службу він ішов із бажанням.

— Кожен чоловік має пройти армію та навчитися володіти зброєю, щоб у разі необхідності захистити свою країну, — підтримує Віталія і його батько.

Закінчення — на сторінці 3.

ФАСАД
салон вікон та дверей

**ВІКНА
ДВЕРІ
ЖАЛЮЗІ
РОЛЕТИ**

068-922-19-56
068-698-44-67

с.мт. Козельщина,
вул. Остроградського, 46/11,
2-й поверх над ПриватБанком

РОБОТА!

**Продавці-касири
у м. Полтава.
З/п — від 3500 грн.**

Житло оплачує компанія.
Телефонуйте: 067 557 27 16.

**Трудовиківська громада запрошує на День села:
4 червня, 14.00, с. Трудовик.**

ШАНОВНІ ОДНОСЕЛЬЦІ ТА ГОСТІ!
Гостинно запрошуємо всіх бажаючих розділити з нами радість народного гуляння!
Святковий настрій даруватимуть народні артисти України
Оксана Пекун і Ніколо Петраш.
Оргкомітет

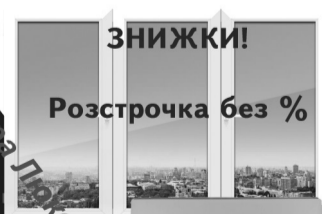
**ВІКНА
ДВЕРІ**

**Вхідні та міжкімнатні
КОНДИЦІОНЕРИ
ЖАЛЮЗІ ТА РОЛЕТИ**

НАТЯЖНІ СТЕЛИ

096 099 46 52, 050 054 05 95
Олексій

interalux.05366.com.ua

ЗНИЖКИ!

Розстрочка без %

**ЗОВНІШНЄ УТЕПЛЕННЯ ЖИТЛА.
Покрівля дахів.
Висотні роботи (067) 700-85-85
(0536) 704-604**

Кость ТАРАНЕНКО

КОМУ ДО СМІХУ, А КОМУ — НА ГОРІХИ!

Зарисовка з продовженням

Прибув редактор із наради, Сердитий, грізний, наче ніч. Гукнув з порогу: «Всі до мене!» Перезирнулись: в чому річ? — Мені там добре підказали — у стелю пальцем він тицьнув, — Що сірі в нас матеріали! Неправда? Може, перегнув? Не те ми про людей друкуємо! — Сказав, застиг, як фотокадр, — В колгоспі «Урожай» працює В нас Оберемок Олександр: Чабан, передовик змагання, Артист, на сцені виступа Та ще й продовжує навчання У вузі. Чим вам не типаж? Не хочу й чути недомовки! Трудись за вас, як чорний віл! Отож про нього зарисовку Назавтра покладіть на стіл! Взятись за діло: Погинайко Іван, умілий нарисист, І завлистами Вова Швайка — Відомий здібний гуморист. Іван усівсь за телефона: — Алло! Хто буде?... «Урожай»?.. Нарешті!.. Ху!.. Ну, як погода?... Що-що Ви кажете?... Ай-яй!.. Про Олександра Оберемка Ви кілька слів скажіть мені... Як?... Що?... Та хто ж у вас гарненька?... А очі — сині?... В трубці: х-р-р... ні!.. Так мучився годину бити Кмітливий журналіст Іван:

— Ну, що із цим зв'язком роботи? Вже й сам я, наче, той баран! — Не переймайсь? — до нього Вова, — Щось не дочув? Сідай, пиши! Хто там причепиться до слова? Художній вимисел даси! Ну й твір же вийшов — той, що треба! Чабан, отара, степ, пісні. І очі — сині, бо ж від неба, І вечір... зорі осяйні... Культурне вогнище розквітло: Чабан співає під баян, Горить допізна в нього світло — заочно вчиться дідуган. Не міг редактор нахвалитись: — Ну, удружили! Молодця! Надовго може прикрасити Газету зарисовка ця!

Пішла газета поміж люди, Полинула в широкий світ. Якби ж то знати, що далі буде, І буде хто тримать отвіт... Уранці гарна, кароока, Через плече туга коса, Зайшла, неначе ненароком, До шефа дівчина-краса. — Допомогти із вас хоть зможе? — Зирнула із-під чорних брів, — Скажіть, чи я на ... діда... схожа? — Ви хто? — редактор онімів. — Я — Оберемок Олександра, Чабан з колгоспу «Урожай»! І — тиша... Мов з далеких мандрів Прийшов син блудний в отчий край... Редактор опустився в крісло, Шукає нітрогліцерин: — Ой, серце... дуже серце стисло... Це ж винен я... це ж я... один!.. Прибігли тут кореспонденти: — Що ви зробили?! Хай вам грець! Трагічний може наступити Для шефа нашого кінець! — Ну та й нехай! — сільська красуня Бровою гордо повела. — Щоб знав, як діда із дівчини Творити! Ось такі діла!

(Продовження можете дописати самі. Можна прозою!) 1980 р. Автор.

Малюнок Сергія ЛОБАЧА

• БУВАЛЬЩИНА

ЛЕДЬ НЕ ДОВІВ...

Давно це було, років «надцять» тому — за редакторства Костянтина Тараненка, коли ще на місці «Оптовичка» був «Міні-маркет».

КОРЕКТОРОМ «районки» тоді працював Григорій Іванович Ромас, нині, на жаль, уже покійний. Мені, 23-літній, здавалося, що більш «дотошного» та прискіпливого спеціаліста годі й шукати — усе по десять разів перечитає, сто разів перевірить. Нам же, комп'ютерникам, відповідно, доводилося по сто разів правити помилки і знову, й знову роздруковувати правлені сторінки чи матеріали. І все одно Григорій Іванович страшенно переживав за кожен випуск газети — чибува, ніякого «ляпу» не пропустив, а раптом десь-таки «вкралася» якась підступна помилка! ... Відчиняються двері, гонорово заходить інспектор ДАІ і з порогу зневажливо так на Ромаса: — Що Ви собі дозволяєте? Що Ви там за дати поставили у графіку техогляду? (як пам'ятаєте, на той час кожен водій мав проходити техогляд, графік якого періодично друкувався у районній газеті). Усі фарби зійшли з лица Григорія Івановича, лисина вмить вкрілася крапельками поту: — Н-не може бути, я ж зв'язав...

— Зв'язав він! А я тільки те й роблю, що пояснюю по телефону людям, що техогляд тоді й тоді, а не тоді, коли ваша газета надрукувала! — нависав над бідолахою ДАІвець. Піт із чола уже почав капати навіть на черевики. — Зараз, — тремтячими руками коректор гортав останню газету. — Де той Герцик?.. — Герцик? Який Герцик? А-а, так це Герцик давав графік техогляду сільгосптехніки? — Так... — То люди просто не додивилися, про який техогляд писалося? Ну, у-у-у... Вибачте, — врешті «змилостивився» інспектор. І тут Ромаса прорвало: — Та знаєте що? — крикнув услід, однією рукою витираючи лоба, а другою хапаючись за серце. — Такі вибачення — тільки через «Міні-маркет», будь ласка!.. Звісно, це зауваження інспектор пропустив повз вуха, а Григорію Івановичу тоді ох як не завадило б «заспокоїливе»...

Наталія РОМАНЧЕНКО

• ГУМОРЕСКА Володимир ПРОХАР

НЕВДАЛЕ ІНТЕРВ'Ю

Відзначала ювілей Бабуся Одарка — У свій час передова В районі доярка. Зодягла нову кофтину, Наділа намисто: — Із районної газети Ідуть журналісти! В хаті квітами запахло, В печі борщик умліва: З журналістами приїде Ще й районний голова! Віддавали бабці шану, Бо традиція така. В неї ж орден — «Знак пошани» За надолі молока.

Журналіст нотує хвацько Про життя, як воно є. А тоді якось зненацька Ще питання додає: — А скажіть мені, шановна, Не було у Вас мети, Хоч питання це й нескромне, — До Героя доростити? — Ні, не стала б я Героєм — Бабця хитро погляда, — Бо якби зросли надої, То була б... сама вода!

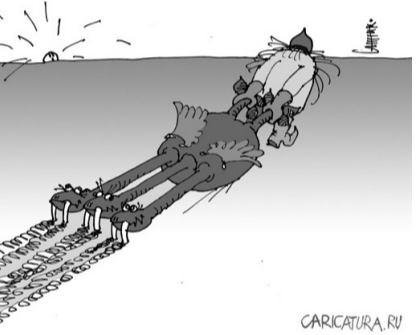
с. Бреусівка

Журналістський тост:
«Дай, Боже, щоб конкуренти випускали свої газети в рулонах і без тексту...»
Шеф говорить журналістові:
— Напишіть статтю про те, що газета краще телевізора. І не забудьте згадати головний недолік телевізора.
— Який же?
— Хіба можна заснути, прикривши обличчя телевізором?

«НО ПАХАТЬ-ТО НАДО!..»

70-І РОКИ минулого сторіччя. Розширена нарада у райкомі партії. Звітують уповноважені, розіслані райкомом партії на польові роботи у господарства району. Викликають до трибуни практиканта з одеської ВПШ (вищої партійної школи). Цей юнак, до речі, сам росіянин, і складається враження, що ніколи не спілкувався українською мовою. — Прошу нашу молоду зміну поділитися думками, — підбадьорює його перший секретар. — Світле око — воно багато бачить.

— Так вот, пріезжаю я в колхоз, — говорить той хлопець, — смотрю, в посадке спит механізатор. Спрашиваю, почему он спит, когда все работает? Мне отвечают, что он орал целую ночь. Товарищи, это его дело, пусть себе орыет на здоров'є, но пахать-то надо!.. Бурхливий регіт струсонув зал засідань. Ледве заспокоїв присутніх «перший», сам ледь не луснувши від сміху. Спанте-

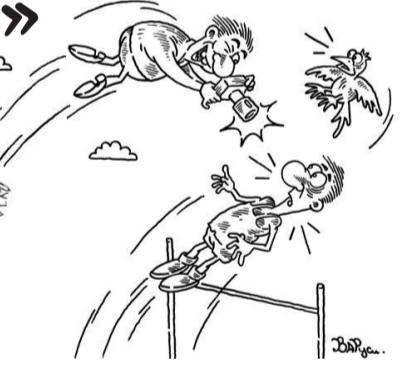

личений, червоний, як рак, хлопчина сів на своє місце, так нічого, мабуть, і не зрозумівши...

«НІ БІГАЮТЬ, НІ СТРИБАЮТЬ...»

ЩЕ ОДНА подібна нарада, ті ж незабутні 70-і. Мова йде про недовліки у догляді за цукровими буряками. До речі, тоді на прополку буряків посилали всі без винятку районні організації, у тім числі і редакцію райгазети. Тож на нараді багато хто, особливо головні бухгалтери, почали обурюватися: мовляв, час складати кварталні та піврічні звіти, а тут — буряки... І тут виявилось, що всіх посилали на буряки, а про спортивне товариство «Колос» — благополучно забули!

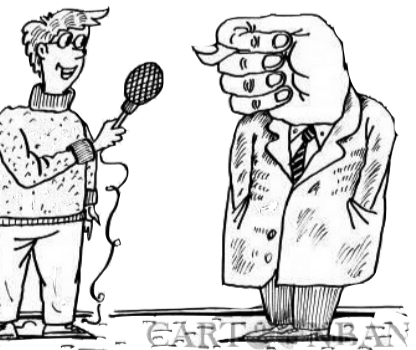
— А що, нікому у нас полоти? — перший секретар окинув поглядом зал. — Я знаю, що є у нашому районі якийсь там спорт, якийсь там «Колос». Але вони ні бігають, ні стрибають. І буряків не полють. Ну, хлопці, начувайтесь!.. На ранок ми з фотокором ідемо до колгоспу за матеріалом. Під Василівкою бачимо на буряковій плантації усіх п'ятьох «спортсменів» із сапами. Ситуація, отже, стабілізувалася...

«ДАЛЕ-Е-ЕКО ПОСЛАЛИ!..»

КІНЕЦЬ 90-Х минулого століття. Горбачовська «перестройка» благополучно розвалює все, що було створено до цього, гарного чи поганого. У передкончинній агонії й сама величезна «совіцька» імперія. На полицях магазинів — порожнісінько, хоч конем грай. Немає навіть найнеобхіднішого. У колгоспах відсутнє пальне, запчастини тощо...

Чую якесь ритмічне гупання з іншого боку. Стоїть причіп із замерзлим силосом, і двоє чоловіків довбають той силос ломами. Одягнуті сьак-так — у ватяні куфайочки, взуття — дрانی гумові чоботи (і це на лютому морозі!), ще й без рукавиць (спеодягу давно не видавали, бо придбати ніде). А на мені ж — модні тоді шкіряне пальто, шапка, в руках — валізка-«дипломат».

Я, на той час власний кореспондент обласної газети «Кіровоградська правда», приїхав разом із працівниками районної газети «Маловисківські вісті» на ферму колгоспу «Победа». Хлопці-колеги поїхали далі, а я захожду до приміщення. Бачу — обігрівачий котел КВ-300 розморожений, тріснув. А надворі ж під 30 градусів морозу! Коротше кажучи, душі нагріти ніде.

Я до хлопців так ото бадьоро: — Привіт, козаки! Як справи? Один фуражир глянув на мене з-під лоба і: — Не знаю, чоловіче, хто ти і звідки, але... не пішов би ти до... (і послав мене так смачно, «триповерхово», за відомою адресою)! Знаєте, я аніскільки не образився. Щоправда, ці люди, дізнавшись, хто я,

пробували вибачитися... У їх безнадійному становищі «послати» мене було чи не єдиним знаком протесту. Порозумілися. Звісно, я написав про жахливий стан на фермі до газети. Але допомогло це, як мертвому припарка. А невдовзі й Союз розвалився...
Ще кілька «тараненкових» оповідок — на сторінці 3. ➔

Початок
«тараненкових» оповідок
та інших веселих історій
— на сторінці 2.

• КАРТИНКИ З ЖИТТЯ

Кость ТАРАНЕНКО

ПАРОЛЬ: «Я — ВІД ВАСІ!»

1987 РІК. Семимильними кроками іде горбачовська «перестройка». Паралельно з нею — сумнозвісна антиалкогольна кампанія. Ми, газетарі, звісно ж, — на передньому краї.

До корпункту «Кіровоградської правди» телефонує добрий знайомий, керівник опорного пункту міліції старший лейтенант Саша із селища Смолиного Маловисківського району:

— Слухай, друже, приїжджай терміново сюди. Є можливість «прищучити» одну жінку-самогонницю. Уже місяць на неї полюю! Та й ще деякі матеріали підкину...

Що ж, тема актуальна, на часі, отож першим автобусом виїжджаю до Смолиного.

— Я дізнався пароль! — потирає руки Сашко ще з порогу опорного пункту. — Два дзвінки до квартири. Пауза. Потім — три. Озветься, скажеш: «Я від Васі!»

— Прямо якісь шпигунські пристрасі, — усміхаюся.

— А ти не смійся, — на те мені поліціант. — Тут знаєш, які конспіратори? А це ж квартира, не приватний будинок: не все так просто!

Словом, заходимо до потрібного будинку. Піднімаємося на п'ятий поверх. Я, за всіма правилами шпигунської практики, роблю все так, як казав старлей. Називаю пароль. Двері відчиняє дорідна червоношока молодиця. Аз квартири — прямо як зі спиртозаводу, хоч закушуй!

Молодиця й ойкнути не встигла, як ми із Сашком уже були на кухні, де йшов інтенсивний процес, майже за Марксом: кількість цукру перетворювалася на якість оковитої.

— Що ж, будемо складати протокол, — Саша заходився розкладати на столику папери з теки.

— Стривай, — раптом спохватився. — Треба ж іще одного свідка! І миттю виходить у коридор. Я за інерцією — слідом. А позаду — хрясь! — двері зачинилися.

— Машо! — розгублено прохає міліціант. — Відчини!

— Дідька лисого! — у відповідь.

— Ну, то хоч документи віддай...

— Ідіть у двір, я з кватирки викину!

...Збирали ми міліцейські папери майже по всьому кварталі. А Сашко все благав мене не писати про цей казус: мовляв, це ж ганьба на всю область.

Я пообіцяв. Але порушив слово аж сьогодні, через 30 років. Мабуть, це вже Саші, нинішньому майорові МВС, ніяк не зашкодить...

Правда, ми з міліціонером того дня порушили й тогочасний «сухий закон»: «укосякали» на його робочому місці пляшку коньяку. Так би мовити, зняли стрес. Але про це — ні гу-гу!..

«НЕТРЕБА ЧИ... ТРЕБА?»

ПРОВОДИМО РЕЙД

щодо стану доріг в одному із районів Кіровоградської області. Зі мною, власкором обласної газети, працівник ДАІ, капітан міліції, представник дорожньої служби та народний контролер. Зупиняємося на одній із вулиць райцентру. Дорожнє покриття розбите вщент, баюри такі, що собака не перестрибне, та ще й дощ пройшов напередодні. Бачимо, якийсь чоловік, певно, місцевий житель, марно намагається перейти з відром води вулицю.

— Вибачте, Ви місцевий? —

звертаюся до нього. — Дозвольте поставити Вам кілька запитань. Скажіть, будь ласка Ваше прізвище.

— Нетреба, — відповідає він.

— Чому — не треба? — дивуюся. — Нічого страшного. Не хвилюйтеся. То, як же Ваше прізвище?

— Нетреба.

— ?!

Капітан штовхає мене під бік:

— Та прізвище в нього таке — Нетреба!

Посміялися. А рейдовий матеріал я все-таки написав до газети. Розкритикував шляховиків та місцевих чиновників, як кажуть, «від і до». Хоч і лунали від них до мене дзвінки. Не треба, мовляв, писати, ми все виправимо. Та ні, мабуть, треба!.. Чи допомогло це справі — то вже інше питання.

Ростуть справжні патріоти своєї країни

• ДОБРИ СПРАВИ

Закінчилася щорічна акція «За чисте довкілля». Більшість мешканців Оленівської сільської ради прибирали подвір'я, висаджували дерева, виходили на суботники. Звісно, є і такі, що тільки критикують когось, а самі байдужі до всього. Дуже мені сподобалася колонка редактора на цю тему від 28.04.2017 року «Хочеш змінити світ? Почни із себе».

Після ремонту автобусних зупинок я звернулася до учнів Оленівської ЗОШ із проханням якось прикрасити їх. Діти одразу ж загорілися цією ідеєю. Їхньому ентузіазму, завзяттю і творчості не було меж. Разом із соціальним працівником Наталею Олександрівною Лазоренко розмалювали зупинку в Оленівці, а потім запитують: «Чи можна й у Бригадирівці?» Звичайно, можна і треба!

Тож щиро дякую Наталії Олександрівні, Анастасії Корсун, Діані Кривошапці, Яні Мокану, Лізі Коробченко, Маші Коробченко, Тані Коробченко, Інні Корсун і Вадиму Хміль. Роста достойна зміна, справжні патріоти нашої України, які з юних літ уболівають за те, щоб наші села були квітучі й охайні.

Але після того, як розцвіли наші зупинки маками, волошками та мальвами, знайшлися і ті, що насмітили.

Як можна не поважати працю своїх дітей? Треба брати з них приклад! Ці діти — не тільки активні у громадському житті, але й добре навчаються. Тож щиро дякую їхнім батькам за хороше виховання, а їм — за шире прагнення змінювати світ тільки на краще. Щасливого і мирного вам дитинства, любіть наші!

Ніна КУЦКО,
Оленівський сільський голова

• НА ЧАСІ

СТАРТУЄ КУПАЛЬНИЙ СЕЗОН — ПОДБАЙТЕ ПРО БЕЗПЕКУ І ЧИСТОТУ ПІСЛЯ СЕБЕ

Із настанням теплої погоди, що тримається останніми днями, традиційно стартує пляжний сезон і, відповідно, — період напруженої роботи для рятувальників.

— Повернути до життя людину, яка затонула, шансів дуже мало, — наголошує начальник районного сектору УДСНС України у Полтавській області Андрій Остапенко. — Рахунок йде на хвилини, а дихальні шляхи швидко заповнюються водою. Адже людина, захищаючись, п'є воду, яка потрапляє їй у черевну порожнину. А найстрашніші травми, зазвичай, у пірнальників. Адже при недотриманні елементарних правил безпеки можна травмувати хребет. І тоді шансів залишитися живим та здоровим — дуже мало. Отож рятувальники просять усіх

відпочивальників бути уважнішими, дотримуватися правил безпеки при плаванні. А також не перебувати довгий час під відкритим сонцем і не вживати алкогольних напоїв. Адже 90% тих, хто тонує, знаходились на підпитку.

Ми ж, у свою чергу, переконливо прохаємо всіх дбайливо ставитися до місць відпочинку: не смітити на пляжі, не кидати у воду залишки їжі, пляшки тощо. Цим також ви створюєте небезпеку для оточуючих. Пам'ятайте: після вас тут також хтось буде відпочивати!

Наталія РОМАНЧЕНКО

• ПРИЗОВ-2017

Цієї весни з Козельщинського району на строкову службу відправили 12 юнаків

➔ Закінчення. Початок — на сторінці 1.

...Обійми, спільне фото на пам'ять — і автобус везе поповнення до Полтави на збірний пункт обласного військкомату, де призовників розподіляють по військових частинах та навчальних центрах. Віталій Субаєв потрапив на службу до військової частини Національної гвардії, що дислокується у Києві.

— Цієї весни з району на строкову військову службу призвано 12 юнаків, — зазначає головний спеціаліст відділення комплектування Козельщинського РВК Іван Гурін. — На жаль, трапився прикрий випадок, коли призовник Олег Тонкошкур із села Оленівки ще наприкінці квітня не прибув до військкомату на відправку зі своїми земляками і зник у невідомому напрямку. І досі ані батько, ані мати, за їх словами, не знають, де він перебуває, і стверджують, що не мають із ним зв'язку. Розшуком призовника наразі займається військкомат та Національна поліція.

Іншим же призовникам, які гідно представляють Козельщинський район у лавах Збройних Сил України, бажаємо успіхів у службі, мужності та витримки, що так необхідні справжнім чоловікам; їх рідним — терпіння та бадьорості, а дівчатам — дочекатися своїх коханих.

Віктор КРУК

Яків Острянин,

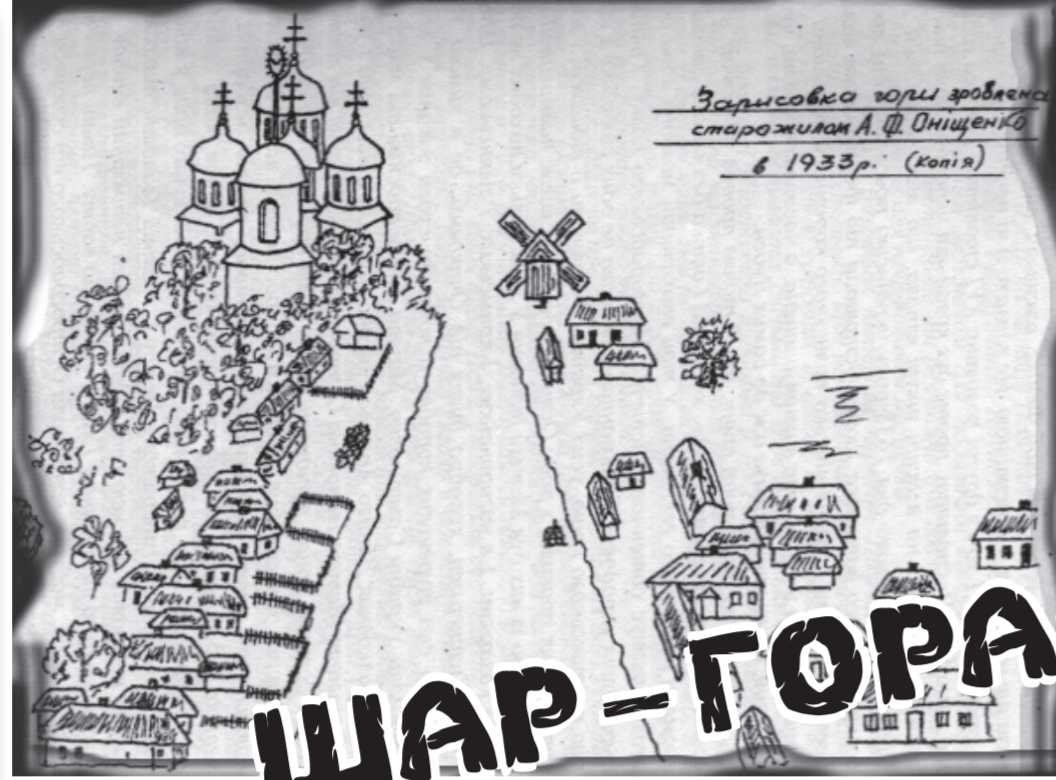
або як Яків Стефан Іскра-Острянин (Острианиця) — козацький отаман, один із керівників козацького повстання 1638 року. Народився в Острі на Чернігівщині в козацькій родині. Вперше згадується в документах 1633 року як полковник реєстрових козаків війська Речі Посполитої у ході Смоленської війни. Після придушення військами Речі Посполитої повстання Павлука 1637 року прибув до Запорозької Січі, де на початку 1638 року був обраний гетьманом нерестрового козацтва. Навесні 1638 року очолив козацьке повстання. Саме цей період пов'язує Острянина з нашою Говтвою. За деякими даними, у Острианиці було близько 2 тис. чол. і протистояти каральним військам він не міг, тому й вирішив закріпитися у м. Говтві, очікуючи на підкріплення.

Два німецько-польські полки та кілька тисяч реєстрових козаків пішли на фортецю й місто, але були зупинені вогнем козаків Острианиця, а потім розбиті загном запорожців, висланом Острианицем в обхід ворожого табору. Прагнучи закріпити цю перемогу, Острианин, як повідомляє мемуарист Речі Посполитої Окольський, «тієї ж ночі вислав кілька тисяч козаків через Псел у лісі: одним наказано непомітно наблизитися до полків Речі Посполитої, перетинаючи дорогу стоєбурями дерев та віттям для того, щоб кіннота не могла атакувати, іншим — по ярах і хащах з двох боків дістатися коронного табору й до світанку атакувати німців». Окольський нарікає на те, що «хлопи» не визнають правил, тому й перемогли, розгромивши війська, які дотримувалися начебто цивілізованих правил ведення війни.

Розгром був повний, і сам Окольський змушений був визнати, оцінюючи дії Острианиця у цій битві, що «хоча й у солдатському середовищі немає ні князів, ні сенаторів, ні воевод, з якими б солдат міг би помірятися у битві, зате є такі люди, що коли не протистояли тому складенню проти плебей законів, то серед них знайшлися б достойні називатися рівними по хоробрості Цинцинату, який від плуга був покидаючи у диктатори, чи Фемістоклу»...

Острианин брав участь у боротьбі проти нападів татар. Убитий рядовими козаками під час заворушення зі старшиною 6 травня 1641 р.

Роль Якова Острианиця ось уже кілька років поспіль виконує Ігор Солдатов, у минулому — працівник культури, професійний танцювальний ансамбль. Без Ігоря важко уявити саме свято. Яскравий красень у козацькому одязі, він став своєрідним брендом обласного козацького свята; фото Ігоря бачимо на бігбордах, буклетах, листівках і запрошеннях. Хоча зараз професійна діяльність Ігоря Солдатова з культурою не пов'язана, усе одно щороку, в першу суботу червня, він з'являється на обласному святі «Козацької слави щілюще джерело» в колоритному образі Якова Острианиця, очолюючи урочисту ходу до пам'ятного знаку на Шар-горі, а потім — здійснюючи символічну, театралізовану посьвату козачат у козакі.

ШАР-ГОРА: ПЕРСОНАЛІЇ Й ПЕРСОНАЖІ, СПОРУДИ І ВИДОВИЩА

Колись тут упродовж століть укріплювалось, мужніло, вирувало, боролось, ярмаркувало, розширювалось укріплення, слобода, сотенне, потім повітове місто Говтва (Голтав, Голтов, Олтав, Голта). Спочатку це було велике укріплення слов'ян, сліди якого, вали, збереглися і донині у східній частині Шар-Гори, де, очевидно, була цитадель фортеці, а в козацькі часи — центр міста. У цій місцевості розташовані також більше 30-и курганів, споруджених іще за часів бронзового віку. Про ще більшу давність Говтви свідчать легендарні печери і підземні ходи, які ще чекають дослідників-професіоналів.

У 1615 році Олтав вже згадується як слобода на 250 дворів. Найбільшу відомість Говтва набула в час козацько-селянського повстання під проводом гетьмана Якова Острианиця.

В 1726 р. у Говтві вже 765 дворів. Більшість населення Говтви, як і раніше, складають козакі.

В 1737 році козакі із своїм сотником Ф.Остроградським відбили татар, які востаннє підступили під Говтву. Козацький рід Остроградських, до речі, дав пізніше світу математика, академіка М.Остроградського, могила якого знаходиться за три кілометри від Говтви у селі Пашенівці. Про сувору і героїчну гетьманську добу свідчать назви козацьких могил поблизу Говтви: Панасова і Гостра, які мають скіфське походження, а козаками використовувалися як охоронні і сигнальні пости. На околицях Говтви збереглося більше тридцяти курганів епохи бронзи II тисячоліття до н.е.

У XVIII сторіччя значення Говтви як фортеці втрачається, тому помістя спускаються у понишя Псла, утворюючи 5 частин міста, довжина і ширина якого склали відповідно 4 і 3 версти: Нагірна (власне місто Говтва), Приліпка (південна низовина Шар-Гори — «приліпилась до гори»), Поділ (східне понишя Шар-Гори) як і Говтва та Приліпка; на правому березі Псла — Замостя і Загребля (самі назви говорять про розміщення їх на лівому березі Псла).

У 1750 р. у центрі м. Говтви була збудована дванадцятикупольна у стилі українського бароко дерев'яна церква Успіння Пресвятої Богородиці, шедевр козацької архітектури, ікони якого були оформлені в українському національному стилі. 1936 року його безжалісно знесли втіри войовничого атеїзму...

У 1958 році у Нагірній частині (власне Говтві) зникла остання хата. Старовинна Говтва живе спогадами минулого, проблемами своїх колишніх передмість, які зберігають давні історичні, героїчні козацькі традиції. А на Шар-горі на стародавніх валах та могилах сивим морем шумить ковил-трава, хрестами й обелісками дивляться у вічність цвинтарі — козацькі та сучасні...

Баба Параска й баба Палажка

Цих веселих і не менш колоритних, ніж Острианиця, персонажів ми зустрічаємо на святковій Шар-горі кожного року. Їхня «візитна картка» — кошик, із якого беззмінно виглядає справжня сулія зі справжньою (мабуть!) сивухою, заткнутою, як і належить, кукурудзяним качаном. Жіночки у старовинному українському вбранні ходять між натовпом, вітаючи і веселячи гостей жартами-примовками та піснями. Між тим пропонують жартома «натурпродукт» місцевого виробництва, а до нього — сало, квашені огірки, домашні піріжки...

Ідея створення таких персонажів зародилася ще у 90-ті роки минулого сторіччя, коли директор Мануйлівського СБК Тетяна Бищенко та її колега, художній керівник, а за сумісництвом — бібліотекар Оксана Брусник підготували жартиліву сценку для виступу на Сорочинському ярмарку. Так вийшли «у світ» Баба Параска і Баба Палажка. Персонажі сподобалися і в районі, тому їх зробили постійними дійовими особами козацького свята на Шар-горі. Тож можна сказати, що героїні у прямому сенсі стоять біля його витоків.

Козацькі курені, і не тільки...

Спочатку куренем називали будівлю, часто тимчасову, призначену для ночівлі, зимівлі тощо. У подальші часи курені мали різні розміри: від невеликої споруди, складеної з гілок дерева з листям чи з жердин і вкритої соломом, сторожки (на городах, баштанах і так інше) — до міцної великої хати з товстих дубових брусів на кількості осіб. Первісне походження слова, ймовірно, пов'язане зі словом «курити» («випускати дим»); тобто курінь — це курна хата, зимівник, або «дим» (двір, хата з димарем). Згідно з турецько-татарськими словниками, слово «курінь» означає «натовп, плем'я, загін, корпус, полк». Як каже козацький словник-довідник: «В імперії Чингізхана куренем називалась найменша одиниця громадського і військового управління; курені користилися агам, зайсангам, шулепгам і утворювали окремі військові частини (підрозділи), складені за родовою ознакою».

Тому не дивно, що у військах людності цієї частини Степу вже в старі часи знаходимо поділ на окремі підрозділи — курені. Цей поділ потім стає однією з основ адміністративно-земельного устрою Запорізької Січі, де так само, як і в старі часи, курінь — це водночас і хата для проживання козаків на Січі, й підрозділ, закріплений за даною хатою...

Перше, на що звертаєш увагу після того, як пройшов під аркою на територію, де відбувається дійство, — справжні курені, де лунає народна пісня і вариться куліш. Їх споруджують щороку до козацького свята нащадки славних козаків, представники громади Хорішок, Приліпки, Говтви, Високої Вакулівки та Козельщини. Звичайно, споруди символічні, адже готують їх усього на один день, на відміну від їхніх «природичів»-куренів. Але додають святую «родзинку». Що ж стосується решти споруд Шар-гори, то вони, звичайно, далекі від історичних аналогів.

«Бій козаків із турками»

Саме це яскраве театралізоване видовище приваблює основну частину гостей свята. Тематичну виставу ось уже другий рік презентують на Шар-горі актори Полтавського музично-драматичного театру ім. М.В.Гоголя та артисти Полтавської обласної філармонії (раніше «Бій» демонстрували різні виконавці, але, врешті-решт організатори свята зупинилися на полтавцях-професіоналах). Але назва видовища потребує невеличкого уточнення: козакі билися не з турками, а з татаро-монголами, пізніше — з татарами. Добре, що досі не дісталася про цей історичний «ляп» Туреччина, бо міг би виникнути дипломатичний скандал...

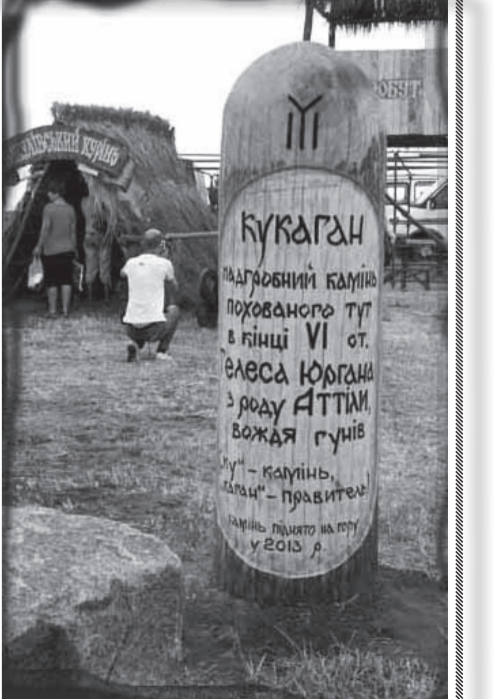

Трагічний, чорний період татаро-монгольського нашестя, коли Говтву кілька разів знищували дощенту, пов'язаний із легендою, що передавалася говтвами із покоління в покоління: «...Захопили татари в ясир із Говтви найсильніших юнаків. Зібралися дівчата і вирішили визволити їх. Перебили татар, тільки декому з них удалося втекти. Звільнені хлопці пішли з дому збирати загони месників, щоб боротися із бусурманами. А в цей час наскочив більший і сильніший загін татар, які забрали говтвянських дівчат і всіх побиввали. Поховали їх і насипали могилу. Під кріпосними валами і сьогодні на всіх вітрах тужить без сліз Дів-могила, де поховані сміливі дівчата...» Як бачимо, легенда має сумне завершення, на відміну від театральної вистави — адже тут козакі ворогів перемагають, а дівчат — визволяють.

Незважаючи на всі виклики сьогодення, все ж таки живе надія на відродження минулої слави цих місць. Говтва має право на нове життя, перетворившись на культурно-розважальний і туристичний центр. А Приліпка і Шар-гора варті того, щоби створити тут музей під відкритим небом і звести пам'ятну капличку на місці зруйнованої колись дерев'яної козацької церкви. Початок музею вже є: сторожова вежа, що стала одним із елементів логотипу «Козельщинські вісті»; дерев'яний частокіл, що огорожує частину території Шар-гори; пам'ятні знаки: кам'яний — на честь 900-річчя Говтви та славних козаків і дубовий — Кукаган. Невеличка довідка: задовго до часів Київської Русі, ще у 7 столітті наші землі, у тому числі й Говтва, були у складі багатоплемінного князівства Велика Булгарія. Говтва тоді носила назву «Кукаган». Ханом цього князівства був Кубрат. На Шар-горі був похований його дядько — Органа. Дерев'яний Кукаган встановлений як символічний надгробок на місці поховання Органи. Усі названі вище дерев'яні споруди встановлені силами Козельщинського полку Наддніпрянського козацтва; автор, натхненник, архітектор і один із головних виконавців цих об'єктів — краєзнавець і майстер на всі руки Іван Кравченко.

Околицями Шар-гори ходили й історію збирали Надія ЛИТВИН і Юрій ОПЕРАЙЛО (фото)

**ЗІРКИ ВІСІУЮТЬ
ЩО ЧЕКАЄ НА ВАС**

5-11 ЧЕРВНЯ

ОВЕН (21.03-20.04). Ви постійно відчуватимете підтримку майже у всіх своїх починаннях. Скористайтеся своїми творчими і діловими можливостями. У вихідні добре було б позасмагати, відновити витрачені сили. **Сприятливий день** — четвер, **несприятливий** — вівторок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Зайві розмови на роботі можуть викликати невдоволення колег і начальства. У вихідні будь-які справи будуть вдалими. Приділіть увагу дітям і старшим родичам. **Сприятливий день** — середа, **несприятливий** — п'ятниця.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). На вас чекають яскраві події та приємні зустрічі. Приділіть більше часу господарським справам і родині. У вихідні постарайтеся зберегти позитивний настрій. **Сприятливий день** — вівторок, **несприятливий** — четвер.

РАК (22.06-23.07). Реально оцінюйте свої сили і можливості. Можливо ви отримаєте радісну звістку. Сприятливий період для корисних знайомств. У вихідні постарайтеся поводитися дипломатично. **Сприятливий день** — четвер, **несприятливий** — середа.

ЛЕВ (24.07-23.08). Тиждень може видатися напруженим. Імовірно неприємні контакти та дзвінки, непорозуміння у сім'ї. На вихідні краще не планувати побачень. **Сприятливий день** — вівторок, **несприятливий** — субота.

ДІВА (24.08-23.09). Вам удасться впоратися з багатьма проблемами. У вихідні вам, як повітря, необхідні комфортна атмосфера та турбота близьких. **Сприятливий день** — середа, **несприятливий** — п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Поводьтеся розсудливо, помилки матимуть не найкращі наслідки. Можливе підвищення соціальної активності, що сприятиме успіху. **Сприятливий день** — середа, **несприятливий** — вівторок.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Не прогавте шанс, який подарує вам доля. На роботі ви можете очікувати на прибуток і премію. У вихідні приділіть більше уваги коханій людині. **Сприятливий день** — понеділок, **несприятливий** — субота.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12). Не зупиняйтеся на досягнутому. Довіртеся порадам друзів. У вихідні з'явиться можливість для здійснення планів. **Сприятливий день** — четвер, **несприятливий** — понеділок.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Сприятливий час для продуктивної роботи і ділових зустрічей. Не варто ставити на карту все, що у вас є. Події вихідних не випадкові і матимуть цікаве продовження. **Сприятливий день** — понеділок, **несприятливий** — четвер.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Фінансовий успіх неодмінно прийде, якщо ви докладете максимум зусиль. Перш ніж ухвалити якесь рішення, порадьтеся з друзями і родичами. У вихідні посмажте шашлики. **Сприятливий день** — субота, **несприятливий** — вівторок.

РИБИ (20.02-20.03). Зараз не час змінювати роботу чи супутника життя. Не виключено, що друзі підкинуть вам якусь проблему. У вихідні вас очікуватиме шумна компанія, не відмовляйтеся від відпочинку з друзями. **Сприятливий день** — п'ятниця, **несприятливий** — середа.

Дорогі жителі та гості району!

ШИРО ЗАПРОШУЄМО НА ОБЛАСНЕ СВЯТО «КОЗАЦЬКОЇ СЛАВИ ЦІЛЮЩЕ ДЖЕРЕЛО», яке відбудеться ТРЕТЬОГО ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ О 10.00 НА ШАР-ГОРІ У С. ПРИЛИПЦІ! Ви станете свідками театралізованого козацького дійства, відчуете себе нащадками славних пращурів та поринете у часи козацької минувшини.

НА ГОСТЕЙ ТА УЧАСНИКІВ СВЯТА ЧЕКАЮТЬ:

- урочиста хода козацького товариства на чолі з гетьманом Остріяницею;
- концерт за участю: Полтавського обласного музично-драматичного театру ім.М.В.Гоголя, зразкових танцювальних і співочих самодіяльних колективів області (народний самодіяльний ансамбль танцю «Барвінок» та чоловічий вокальний аматорський колектив «Іванівські куми» Кобеляцького РБК, фольклорного колективу «Душі криниця», Сухоробівського СБК Решетилівського району, зразковий дитячий хореографічний колектив «Квітограй» Диканського РБК, народний вокальний ансамбль «Горицвіт» Радалівського РБК Глобінського району, вокальний колектив «Дмитрівчанка» та гурористичний дует «Язика-ті Хвеськи» з м. Горішніх Плавнів, аматорський цирковий колектив «Арлекін» із с.Піщаного Кременчуцького району);
- театралізований бій козаків із турками;
- виступ кінного клубу Дібрівського конезаводу «Танцюючі коні»;
- козацьке караоке;
- спортивні розваги та конкурси;
- фотозони;
- виставка виробів народних умільців, майстер-класи;
- частування смачними стравами;
- дитячі атракціони, розваги та багато інших цікавих заходів.

Гості свята — кавер-гурт «BRAINS ON HOLIDAYS», м. Горішні Плавні

Хто відвідає нас хоча б раз, обов'язково повернеться наступного року. Чекаємо на зустріч!

• ПЕРЕКАЖІТЬ УСІМ!

Ласкаво просимо до нашого куреня на Шар-горі! Шановні наші читачі, жителі Козельщинського краю!

Третього червня, у першу суботу місяця, усіх бажаючих традиційно запросить на свої простори древня і вічно юна Шар-гора, де відбуватиметься обласне свято «Козацької слави цілюще джерело». Окрім насиченої концертної програми, ярмарку, виставок виробів народних умільців, майстер-класів, театралізованих вистав, ви зможете заглянути і до осучасненого «куреня» «Козельщинських вістей». ТУТ НА ВАС ЧЕКАЄ МОЖЛИВІСТЬ ОФІЦІЙНО ПЕРЕДПЛАТИТИ ГАЗЕТУ НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ. Кожен, хто це зробить, отримає фірмові «вистяські» подарунки і свіжий номер газети зі спецвипуском «Шар-гора — 2017» безкоштовно. Ви зможете впевнитися, скільки корисної й цікавої інформації міститься на шпальтах районної газети. Вона стане у пригоді господарям і господиням, любителям надзвичайних і звичайних новин району, телеманам, прихильникам спорту й мистецтва, місцевим поетам і художникам. У «Козельщинських вістях» знайдеться куточок для кожного, від старого до малого. Це обличчя й одна з візитівок Козельщинського краю. **Отже, приїздіть на козацьке свято і шукайте жовто-білий намет із логотипом «Козельщинських вістей». Підходьте, передплачуйте газету, отримуйте наші подарунки, будьте в курсі подій із життя району і — залишайтеся з нами!**

Редакція

ПОГОДА НА ТИЖДЕНЬ	Температура (ніч/день, °C)	Опади	Швидкість вітру	Схід/захід Сонця	Тривалість дня	Фаза Місяця
П'ятниця, 2 червня	+14/+21	Хмарно з проясненнями	6,6 м/с	04:43/20:41	15.58	Перша чверть
Субота, 3 червня	+16/+24	Ясно	6,8 м/с	04:42/20:42	16.00	Перша чверть
Неділя, 4 червня	+10/+23	Ясно	3,5 м/с	04:42/20:43	16.01	Перша чверть
Понеділок, 5 червня	+12/+29	Ясно	3,4 м/с	04:41/20:44	16.03	Перша чверть
Вівторок, 6 червня	+19/+30	Ясно	3,4 м/с	04:41/20:45	16.04	Перша чверть
Середа, 7 червня	+18/+29	Ясно	4,3 м/с	04:40/20:46	16.06	Перша чверть
Четвер, 8 червня	+18/+29	Ясно	4,2 м/с	04:40/20:46	16.06	Перша чверть

За даними meteo.ua

ДИНАМІКА РИНКОВИХ ЦІН
(у порівнянні з минулим роком)

ТОВАРИ	1 червня 2016 року	31 травня 2017 року
Свинина	50-80 грн./кг	65-110 грн./кг
Сало	15-45 грн./кг	18-65 грн./кг
Риба жива	20-25 грн./кг	15-50; 70 грн./кг
Молоко	9-10 грн./літр	12 грн./літр
Сметана	42 грн./літр	50 грн./літр
Вершки	40 грн./0,5 л	50 грн./0,5 л
Сир кисло-молочний	45 грн./кг	50 грн./кг
Сир кисло-молочний знежирений	32 грн./кг	40 грн./кг
Яйця	15 грн./десяток	13-15 грн./десяток
Полуниця	20-30 грн./кг	40 грн./кг
Черешні	15-20 грн./л.б.	55 грн./кг
Абрикоси		50 грн./кг
Капуста рання	4 грн./кг	9-12 грн./кг
Огірки	5-12 грн./кг	18-25 грн./кг
Помідори	28-30 грн./кг	36-38 грн./кг
Кабачки	7-10 грн./кг	12-13 грн./кг
Редиска	10 грн./кг	15 грн./кг
Цибуля	9-10 грн./кг	10 грн./кг
Часник молодий	140 грн./кг	90 грн./кг
Морква	15 грн./кг	10 грн./кг
Картопля (молода)	8,5-9 грн./кг	12-15 грн./кг
Буряк (молодий)	13 грн./кг	20 грн./кг
Олія	27 грн./літр	25-27 грн./літр
Мед	30-45 грн./0,5 л	30-65 грн./0,5 л
Пшениця, ячмінь, кукурудза	30 грн./відро	35 грн./відро
Дерь	30 грн./відро	35 грн./відро
Макуха	25-35 грн./відро	35 грн./відро
Поросята	800 грн.	
Кролі	150-400 грн.	180-200 грн.
Кури-несучки	55 грн.	60 грн.
Курчата	17-45 грн.	18-25 грн.
Каченята	20-55 грн.	18-50 грн.
Гусенята	50-65 грн.	70 грн.
Розсада (овочі)	5 грн./10 шт.	10-25 грн./10 шт.

За динамікою цін спостерігала Леся ЛИТВИН

РЕМОНТ ХОЛОДИЛЬНИКІВ
на дому з гарантією. Пенсіонерам знижки.
Тел. 097 241 06 25, 068 590 41 29

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР

2 червня — Набуття мощей святителя Алексія, чудотворця.

3 червня — Володимирської ікони Божої Матері, Рівноапостольних царя Костянтина і матері його цариці Олени. Благочинного князя Костянтина (Ярослава) і чад його Михайла і Феодора, Муромських чудотворців. Троїцька батьківська субота — день поминання покійних.

4 червня — День Святої Трійці. П'ятидесятниця.

5 червня — Духів день (День святого Духа). Набуття мощей святителя Леонтія.

6 червня — Преподобного Симеона стовпника на Дивній горі. Преподобного Микити, стовпника Переславського.

7 червня — Третє знайдення глави Предтечі і Хрестителя Господнього Іоанна.

8 червня — Великомученика Георгія Нового, постраждалого від царя турецького Селіма.

♦ Газета виходить із 2 жовтня 1930 року.

♦ **ЗАСНОВНИКИ:** Козельщинська районна рада, Козельщинська районна державна адміністрація.

♦ **ВИДАВЕЦЬ:** редакція газети «Козельщинські вісті».

♦ Свідоцтво про державну реєстрацію ПЛ №227 від 12 травня 1997 року.

♦ **Редактор** Надія ЛИТВИН.

♦ Комп'ютерні набір та верстка здійснено у редакції районної газети «Козельщинські вісті».

♦ Набір, дизайн і верстка **Наталії РОМАНЧЕНКО** і **Лесі ЛИТВИН**.

♦ Газету віддруковано у ФО-П Василенко М.М., м. Кременчук, вул. Красіна, буд. 4, кв. 100, тел. (097) 43 44 692. ♦ Друк офсетний.

♦ Адреса засновників: 39100, смт Козельщина, вул. Монастирська, 5.

♦ Адреса редакції: 39100, смт Козельщина, вул. Остроградського, 91.

♦ Телефони: редактор — 3-12-34; бухгалтерія — 3-13-30 (факс); комп'ютерний відділ, реклами й оголошення — 3-12-34. <http://www.kozvisti.com.ua> e-mail: kozvisti@gmail.com; kozvisti@meta.ua

♦ Індекс 62676. ♦ Тираж 2060. ♦ Замовлення 1604. ♦ Підписано до друку 31.05.2017.

♦ Ціна в роздріб договірна. ♦ Редакція може публікувати матеріали у порядку обговорення, не поділяючи поглядів автора. ♦ Відповідальність за достовірність і точність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. ♦ — РЕКЛАМА.